

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm IV. Ex tenore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

suetudo laudabilis censeri non debet, sed si fieri possit, tollenda: interim tamendum non tollitur, excusat Græcos à peccato. Quia de redixi lib. 5. tr. 9. c. 11. Cætera, quæ de suspensione, tum ab ordinante, tum ab ordinatis incurrenda hic dicuntur, si ordinatio extra quatuor ieiuniorum tempora fiat, infra explicabuntur.

CAPITVLVM III.

De eo.

SUMMARIUM.

1. Ordines minores, etiam extra generali ordinationem, quois Dominico die, aut festo conferre licet; modò non tam multi ordinentur, vt videatur esse generalis ordinatio.
2. Subdiaconatus autem & alij Ordines conferri debent in quatuor temporibus, Sabbato sancto, & Passionis.
3. Prima tonsura quois die conferri potest, Minores autem ordines die Dominicō, aut secundum Ecclesiæ (saltem particularis) præceptum, festo conferri debent.
4. Prima tonsura & quatuor Minores eodem die conferri possunt. Quibusdam locis consuetudo est, vt conferantur non in ipso Sabbato, sed anticipatio precedente feria VI. aut IV. & tempore matutino.
5. Non est necessarium, vt in ecclesia conferantur; ordinatio enim hac institui in alio honesto loco potest, præsertim in domo episcopali.

Ordines minores non tantum in ordinatione generali conferre licitum est, sed etiam quois die Dominicō, aut festo, saltem unus, & alter ordinari potest, imò etiam plures, ait Gl. communiter recepta, dummodò non sint tam multi, vt videatur esse ordinatio generalis. At verò Subdiaconos nulli Episcopo, prætersum Pontificem ordinare concessum est, nisi in ordinationi-

bus generalibus, quæ fieri debent in Sabato Quatuor Temporum, Sabato Passione Domini, & Sabato Resurrectionis.

His quædam addenda sunt: I. Prima tonsura; quolibet die conferri potest; cum de hac re nihil iure constitutum sit, vti docet Tabiena ver. ordo 2. n. 4. Armilla eod. ver. n. 7. Henrīq. lib. 10. c. 12. n. 1. Sed minores ordines die Dominicō aut secundum Ecclesiæ (saltem particularis) præceptum, festo conferri debent, iuxta probatiliorem sententiam apud Barbosam p. 2. alleg. 11. n. 19. II. Quatuor minores ordines simileoden die conferri possunt, imò etiam cum prima tonsura, vbi talis ecclesiæ consuetudo est, teste Tabiena ver. ordo, n. 3. Syl. eod. ver. 2. n. 7. III. Prima tonsura, & quatuor minores in quibusdam ecclesijs conferuntur in Sabato, sed per quandam anticipationem præcedente Feria VI. aut IV. quæ consuetudo reprehendi non potest, vt dixi lib. 5. Th mor. tr. 9. c. 8. n. 1. IV. Necesse non est, vt prima tonsura, & quatuor minores ordines conferantur sub Missæ sacrificio, que vt ordinans ieiunus sit, teste Armilla ver. ordo, n. 6. Barbosa p. 2. alleg. 11. n. 10. Consuetudo tamē est, vt tempore matutino conferantur. V. Neque etiam necessarium est, vt prima tonsura & ordines in ecclesia conferantur, cum etiam in alio loco honesto, præsertim episcopali domo, ordinatio ista institui possit, sicuti testatur Henrīq. lib. 10. c. 11. n. 8. Barbosa cit. alleg. 11. n. 20. & sumitur ex c. quando & vbi, d. 75.

CAPITVLVM IV.

Ex tenore.

SUMMARIUM.

Criminosus occulus moneri potest, ne promovatur ad ordines, sed si vellet & petat, prohiberi non potest.

Si aliquis Clericus occultum peccatum commiserit, quod si notorium vel publicum esset, nec in suscepis ordinibus missus

strare, nec ad altiores ordines ascendere permetteretur: huic Episcopus pœnitentiam condignam imponat, ei que suadeat, ut parte pœnitentia peracta in susceptis ordinibus ministret; sed ijs contentus, ad altiores ordines non ascendat. Quod si nihilominus ordinationem petat, non potest ei Episcopus negare, quando crimen occultum est.

Sermo hie est de criminis, quod neque populariter notorium est, neque judicialiter, sed Episcopo secretè cognitum ad paternam correptionem, ita ut euulgare ei non liceat, sicuti docui lib. 3. p. 2. c. 4. n. 6. & tract. 3. c. 3. aum. 5.

Causa autem huius e. dnobus modis intelligi potest: Primo, de criminis, quod ipso iure suspensionem, aut irregularitatem non dispensabilem ab Episcopo inducit.

Vt si Diaconus abortum mulieri procurarit, factum animato: Hoc casu Episcopus homini in conscientia foro iniuncta pœnitentia condigna, suadeat, ut in susceptis ordinibus ministret, quatenus id necesse est ad infamiam evitandam; sed ad ordinem presbyterij non ascendat, ante imperatam dispensationem à Papa. Quod si nihilominus ordinari se publicè petat, tametsi occultè indignus sit, repellere non potest: Et quod sacramenta, & omnes actus publicæ potestatis, gubernationis, aut dispensationis exerceri debeant secundum publicam notitiam & opinionem, non secundum priuatam scientiam gubernantis, vel dispensantis: cum alioquin multa scandalia, perturbationes, & iniuriae oriri possent, vt docui lib. 5. tr. 4. c. 6. a. 1. o. Et ita expllicant hoc e. Gl. fin. Syl. ver. ordo, 3. q. 9. Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 15. n. 8. Hic tam intellectus difficultatem aliquam patitur: quia textus significat, quod Episcopus occulto criminolo suadere debeat, ut ad superiores ordines non ascendar: cum tamen id ipsum ei in isto casu imperari debeat pro conscientia foro, vti constat ex c. vlt. hoc tit.

Secundum intelligi potest de criminis enorimi, quod per se non infert suspensionem, aut irregularitatem; sed suspensionem, ac depositionem mereretur per Iudicis sententiam, si notorium, aut judicialiter cognitum esset,

v.g. incestus. Etenim Clerico incestuoso occulto Episcopus pœnitentiam condignam in foro conscientia peragendam imperare debet: atque insuper suadere, ut aliquamdiu abstineat à sacro ministerio, donec parte pœnitentia peracta, Deo satisficerit pro peccatis; ad superiores autem ordines, proprie humilitatem, & ad dignam agendum pœnitentiam, non ascendat: Si tamen promoueri velit, repellere non potest; cum iure impeditus non sit. Qua simili ratione dixi lib. 5. Theol. mor. tr. 16. p. 4. c. vlt. 5. veruntamen, quod marito incestuoso in foro conscientia suadere possit, ut mortua uxore à secundis nuptijs abstineat, ob proximam tanti delicti: sicut autem nolit, imperari ei id non posse.

CAPITVLVM V.

Ad aures.

PARAPHRASIS.

Aliqui Religiosi questi sunt apud Archiepiscopum Turonensem, quod Prelati eorum consentire nolint, ut ad superiorum ordinum gradus ascendant; cum tamen digni essent, & nullus eis defectus obijci posset. Ad id respondit Lucius III. honestius, ac tutius esse, ut Religiosi obedientiam Praepositis suis impendentes in inferiore ministerio deferviant, quam ut cum Praepitorum scandalo gradum appetant superiorem; cum non in gradum sublimitate, sed in amplitudine charitatis acquiratur regnum Dei. Sed & ideo Religiosorum quarelę condescendendum non est, quia fieri potest, ut Prelati eorum secreta crimina ut defectus nouerint, ob quos ad sublimiores ordines promoueri non debeant.

SUMMARIUM.

1. Prelati Ordinum ratione voti obedientia potestarem iurisdictionis obtinere in suos regulares, ut pricipere possint, quae pertinent ad Ordinis regulam, disciplinam, ordinum gradus, &c. nec Episcopo

Rrr pms